

SADRŽAJ

Uvod.....	2
Nicolson i spoljna politika.....	3
Koncept diplomatije.....	4
Zaključak.....	6
Literatura.....	7

UVOD

Nicolson je mnogo pisao o različitim aspektima diplomatske istorije i diplomatske teorije i prakse. On je pisao „lako, tečno i duhovito“, što i ne čudi jer je riječ o čovjeku čije djelo takođe obuhvata i književne radove u užem smislu, književne kritike i biografije, pa čak i dva romana. Nicolson je veliki dio svog života proveo posmatrajući svijet „kroz prozore veleposlanstva“.

Prema riječima Lewisa Namieraona je bio „jedan od najrazgovetnijih i najupućenijih pisaca o diplomatiji“. Harold Nicolson rođen je 1886. u ne baš važnoj aristokratskoj porodici irsko-škotskog porijekla, sa vrlo dugom tradicijom služenja Kruni u vojnom i civilnom svojstvu. Školovan na Wellingtonu i Balliolu, ušao je u diplomatsku službu 1909. godine. Nakon položaja u Madridu i Konstantinopolju vratio se u Foreign Office. Istaknuo se od 1918. do 1919. godine, kada je bio pridružen britanskom ambasadi na Pariškoj mirovnoj konferenciji. Nakon konferencije Nicolson je imenovan ličnim sekretarom Sir Erica Drummonda, prvoga glavnog sekretara Lige naroda. U to vreme Nicolson je bio jedan od malobrojnih pobornika politike Woodruwa Vilsona u britanskoj spoljnoj službi, ljudi koji su Ligu naroda smatrali rešenjem svih problema spoljne politike. Njegovo iskustvo u međunarodnoj politici u neposrednim posleratnim godinama uskoro je imalo otrežnjujući učinak na Nicolsona, koji je 1920. godine bio pozvan da se vrati u Foreign Office. I dok je njegov interes za Ligu naroda s vremenom izbljedio, njegovo nastojanje za američkim prijateljstvom ostalo je nepoljuljano.

Nakon povratka u London u ljeto 1927. godine degradiran je u rang prvog sekretara . Upravo je dobroćudno prigovarao zbog ograničenja što ih diplomatska služba nameće svojim članovima na nižim i srednjim položajima, kao i zbog svog ograničenog uticaja na političke odluke. A u toj lošoj fazi svoje karijere u kojoj je ostao „nasukan u močvari u kojoj je utrošio najbolje godine svog života.“, i deprimiran mogućnošću da će biti prisiljen sprovesti politiku koju je smatrao pogrešnom, Nicolson je počeo razmišljati o napuštanju diplomatske službe. Međutim konačnu odluku o odstupanju od diplomatije odlagao je sve do 1929. godine kada je prihvatio mjesto novinara na Beaverbrook press.

Nicolson i spoljna politika

Nicolsonov pristup međunarodnoj politici obuhvata realističke pretpostavke o prevladavanju moći, uz istodobno prihvatanje moralne dimenzije. Bio je uporan u tvrdnji da „uvijek moraju postojati određena načela koja se nalaze u osnovama ljudskog društva i nema pojedinaca koji ih može odbaciti kao suvišna i da se pr tome ne naštetiti i vlastitoj individualnosti“. U pitanjima spoljne politike Nicolson nije mogao nadvladati tenzije između moći i moralnosti urođene njegovim liberalnim nazorima.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com